

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1932-1933	N° 111		Zittingajaar 1932-1933
	SEANCE du 4 avril 1933	VERGADERING van 4 April 1933	

PROJET DE LOI

approuvant le Protocole signé à Genève le 15 juillet 1932 par les représentants de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Belgique d'une part et par ceux de l'Autriche d'autre part, concernant l'aide financière à fournir au Gouvernement autrichien.

EXPOSE DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

En 1922, le Conseil suprême des Alliés invita la Société des Nations à examiner le problème du relèvement financier de l'Autriche.

Un comité constitué par le Conseil de la Société des Nations fit appel à un Comité d'experts financiers qui se réunit sous la présidence de M. A. Janssen, directeur à la Banque Nationale de Belgique. A la suite de ses travaux, les Gouvernements britannique, français, italien, tchécoslovaque et autrichien signèrent à Genève, le 4 octobre 1922, une convention en vue d'aider l'Autriche dans son œuvre de restauration économique et financière.

Moyennant l'engagement de l'Autriche de ne pas aliéner son indépendance et de « s'abstenir de toute négociation et de tout engagement économique ou financier qui serait de nature à compromettre directement ou indirectement cette indépendance », le Gouvernement fédéral fut autorisé à émettre un emprunt extérieur de 650 millions de couronnes-or, dont le service serait garanti par les Gouvernements signataires de la Convention et par ceux qui désiraient y accéder.

Le Gouvernement belge estima que le prestige et l'intérêt du pays l'incitaient à participer aux arrangements intervenus et à garantir une partie de l'emprunt autrichien. Cette garantie de la Belgique a été fixée à 2 p. c. dudit emprunt de 650 millions, soit un montant de 13 millions de couronnes-or autrichiennes.

Le Gouvernement a été autorisé à accéder à la Convention du 4 octobre 1922 par la loi du 21 février 1923.

WETSONTWERP

tot goedkeuring van het Protocol geteekend den 15e Juli te Genève door de vertegenwoordigers van Frankrijk, van Groot-Brittannië, van Italië en van België, eensdeels, en door die van Oostenrijk, anderdeels, betreffende de financiële hulp aan de Oostenrijksche Regeering te verleen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEYDOUW, MIJNE HEEREN,

De Opperste Raad der Geallieerden verzocht in 1922 den Volkenbond het vraagstuk van de financiële heropbeuring van Oostenrijk te onderzoeken.

Een comiteit samengesteld door den Raad van den Volkenbond deed beroep op een Comiteit van financiële deskundigen dat bijeenkwam onder voorzitterschap van den heer A. Jansen, directeur bij de Nationale Bank van België. Als gevolg op de werkzaamheden van gezegd Comiteit teekenden de Britsche, Fransche, Italiaansche, Tsjechoslowaksche en Oostenrijksche Regeeringen te Genève, op 4 October 1922, een overeenkomst met het doel Oostenrijk te helpen in zijn werk van economischen en financieelen heropbouw.

Mits de door Oostenrijk aangegane verbintenis zijne onafhankelijkheid niet te vervreemden en « zich te onthouden van elke onderhandeling en van elke economische of financiële verbintenis die van aard zou zijn zijne onafhankelijkheid rechtstreeks of onrechtstreeks in gevaar te brengen », werd de Federale Regeering er toe gemachtigd een buitenlandsche leening van 650 miljoen goudkronen uit te geven, waarvan de dienst gewaarborgd zou worden door de regeeringen onderteekenaars van de overeenkomst en door degenen die tot dezelfde zouden wenschen toe te treden.

De Belgische Regeering was van meening dat het aanzien en het belang van het land haar moesten aanzetten aan de getroffen schikkingen deel te nemen en een gedeelte van de Oostenrijksche leening te waarborgen. Deze waarborg van België werd vastgesteld op 2 t. h. van gezegde leening van 650 miljoen, hetzij een bedrag van 13 miljoen Oostenrijksche goudkronen.

De Regeering werd door de wet van 21 Februari 1923 gemachtigd tot de Overeenkomst van 4 October 1922 toe te treden.

Depuis cette époque, le Gouvernement autrichien a exécuté ponctuellement les obligations qu'il avait acceptées en signant le protocole de Genève. Le service de l'emprunt de 1923 a été assuré, et l'Autriche a connu une ère de prospérité relative et d'équilibre financier qui faisait présager la fin de ses difficultés et son adaptation définitive dans l'ordre européen.

Malheureusement la crise est survenue et ses effets ont été particulièrement pénibles pour l'Autriche convalescente. Des faillites retentissantes ont ébranlé son crédit, des barrières douanières nouvelles ont entravé son commerce et seul l'espoir d'une intervention extérieure a atténué ces graves difficultés financières.

Le Gouvernement de la République d'Autriche a adressé, au printemps dernier, une nouvelle demande de secours à la Société des Nations, à l'effet d'être aidé à maintenir l'œuvre de restauration économique et financière entreprise à la suite de la décision du Conseil de la Société des Nations et de la convention du 4 octobre 1922.

Afin de permettre à l'Autriche de contracter à l'étranger le nouvel emprunt de trois cents millions de schillings autrichiens (couronnes-or) dont elle a un besoin impérieux, les Gouvernements britannique, français, italien et belge, d'une part, et le Gouvernement autrichien, d'autre part, ont signé à Genève le 15 juillet dernier un protocole aux termes duquel les premiers s'engagent à demander les autorisations exigées par leur droit interne, soit pour pouvoir garantir une part de cet emprunt, soit pour en fournir le montant au Gouvernement autrichien par une autre méthode.

La part de la Belgique a été fixée à cinq millions de schillings autrichiens pour les raisons suivantes : la Belgique avait garanti 2 p. c. de l'emprunt de 1923. L'application de ce pourcentage au montant prévu pour l'emprunt actuel (300 millions) aurait dû porter sa participation à 6 millions. Comme au moment de la signature du protocole on n'envisageait qu'une souscription totale de 250 millions, l'application du pourcentage de 2 p. c. a fait fixer à 5 millions de schillings la participation belge.

Celle des autres pays, acquise jusqu'à présent, porte sur les sommes suivantes :

France	schill.	100 millions
Grande-Bretagne	100	»
Italie	30	»
Pays-Bas	3	»
Suisse	8	»

De plus, la Tchécoslovaquie et l'Espagne ont manifesté leur intention d'adhérer au Protocole et de fournir ou de garantir une part d'emprunt.

En signant le protocole du 15 juillet 1932, le Gouvernement autrichien a renouvelé la promesse qu'il avait faite en 1922 de s'abstenir de tout acte susceptible d'aliéner ou de compromettre son indépendance.

Sedert dit tijdstip heeft de Oostenrijksche Regeering de verplichtingen die zij had aanvaard bij het onderteekenen van het Protocol van Genève stipt nageleefd. De dienst der leening van 1923 werd verzekerd en Oostenrijk heeft een tijd van betrekkelijken voorspoed en van financieel evenwicht gekend, die het einde van zijne moeilijkheden en zijne definitieve aanpassing aan de Europeesche orde deed voorzien.

Ongelukkigerwijze is de crisis gekomen en hare gevolgen waren bijzonder pijnlijk voor het herstellende Oostenrijk. Opzienbarende faillissementen hebben zijn krediet geschokt, nieuwe toelafsluitingen hebben zijnen handel belemmerd en alleen de hoop op een buitenlandsche tussenkomst heeft deze ernstige financieele moeilijkheden gelenigd.

De Regeering der Oostenrijksche Republiek heeft in de jongstleden Lente een nieuw verzoek om bijstand tot den Volkenbond gericht, ten einde geholpen te worden in het handhaven van het werk van economisch en financieel herstel, ondernomen ten gevolge van het besluit van den Raad van den Volkenbond en van de overeenkomst van 4 October 1922.

Ten einde Oostenrijk in staat te stellen in het buitenland een nieuwe leening van driehonderd miljoen Oostenrijksche schillingen (goudkronen), waaraan zij dringend behoefte heeft, aan te gaan, hebben de Britsche, Fransche, Italiaansche en Belgische Regeeringen eensdeels, en de Oostenrijksche Regeering anderdeels, te Genève op 15 Juli j. l. een protocol onderteekend luidens hetwelk de eersten zich verbinden de door hun binnenlandsch recht vereischte machtigingen aan te vragen hetzij om een deel van deze leening te kunnen waarborgen, hetzij om het bedrag er van op een andere wijze aan de Oostenrijksche Regeering te bezorgen.

Het aandeel van België werd vastgesteld op vijf miljoen Oostenrijksche schillingen om de volgende redenen : België had 2 t. h. der leening van 1923 gewaarborgd. De toepassing van dit percentage op het bedrag voorzien voor de huidige leening (300 miljoen) had de deelneming van België op 6 miljoen moeten brengen. Daar men op het oogenblik der onderteekening van het protocol slechts eene totale intekening van 250 miljoen voorzag, werd de Belgische deelneming, bij toepassing van het percentage van 2 t. h., op 5 miljoen schilling vastgesteld.

De tot heden verkregen deelneming der andere landen bedraagt de volgende sommen :

Frankrijk	schill.	100 miljoen
Groot-Britannië	100	»
Italië	30	»
Nederland	3	»
Zwitserland	8	»

Daarenboven hebben Tsjechoslowakije en Spanje hun voornemen bekendgemaakt tot het Protocol toe te treden en een gedeelte der leening te bezorgen of te waarborgen.

Bij het onderteekenen van het Protocol van 15 Juli 1932 heeft de Oostenrijksche Regeering de belofte hernieuwd, die zij in 1922 had gedaan om zich te onthouden van elke daad die van aard zou zijn hare onafhankelijkheid te vreemden of in gevaar te brengen.

Il a en outre souscrit à un programme de réformes budgétaires et financières qui sera exécuté avec l'assistance de deux experts désignés par le Conseil de la Société des Nations.

La Belgique a des raisons majeures de désirer voir l'Autriche conserver son indépendance politique. Pour que la République créée au lendemain de la guerre garde confiance dans son avenir et développe en elle la volonté de vivre, il faut que les pays intéressés à son existence lui en fournissent les moyens et répondent à son appel.

Il y a lieu, en outre, de tenir compte des intérêts belges importants engagés dans ce pays et qu'une faillite de l'Autriche compromettrait définitivement.

Actuellement, par suite des mesures de réglementation des changes, les exportateurs belges ne parviennent pas à se faire payer par leurs débiteurs autrichiens. Cette réglementation tend à paralyser tout le commerce d'exportation belge à destination de l'Autriche.

D'autre part, le manque de devises a obligé le Gouvernement de Vienne à décréter le moratoire de ses dettes extérieures, et à suspendre notamment le service des bons du Trésor autrichiens remis aux porteurs belges de titres l'ancienne dette austro-hongroise.

Pour être en mesure de mettre ordre à ses finances, de faire face à ses obligations extérieures et de permettre chez elle le retour au libre jeu des lois financières et économiques, il faut que l'Autriche obtienne sans tarder l'emprunt qui est le corollaire du protocole du 15 juillet.

Il ne faut pas perdre de vue en fin que si les négociations n'ont abouti à la signature de ce protocole avaient échoué, l'Autriche aurait été contrainte de suspendre le service de son emprunt de 1923. Le Gouvernement belge qui a garanti ce dernier emprunt à concurrence de 2 p. c. (13 millions de schillings) aurait donc été obligé d'inscrire à son budget la somme nécessaire au service de la part qu'il a garantie.

Le nouvel emprunt obtenu par l'Autriche lui permettra de remplir ses obligations. La tranche de cinq millions de schellings attribuée à la Belgique dans ce nouvel emprunt évite à l'Etat le décaissement qu'aurait entraîné l'arrêt par l'Autriche du service de sa dette 1923-1943.

L'intervention de la Belgique se limitera à une garantie de bonne fin, pour le service d'intérêt et d'amortissement de la contre-valeur en francs belges, à la parité-or légale d'une somme effective de cinq millions de schillings.

Aucune solidarité ne lie les Gouvernements garants. L'engagement de chacun d'eux porte exclusivement sur la part d'emprunt à garantir ou à fournir par lui sur le total de l'opération, et aucun gouvernement garant ne pourra être actionné pour le service ou le remboursement d'un titre de l'emprunt non compris dans la tranche fournie ou garantie par lui.

Zij heeft daarenboven hare goedkeuring gehecht aan een programma van budgetaire en financieele hervormingen, dat zal uitgevoerd worden met de hulp van twee door den Raad van den Volkenbond benoemde deskundigen.

België heeft overwegende redenen om te wenschen dat Oostenrijk zijne politieke onafhankelijkheid zou bewaren. Om de na den oorlog opgerichte Republiek vertrouwen in hare toekomst te doen behouden en in zich zelf den wil tot leven te zien ontwikkelen, is het noodzakelijk dat de bij haar bestaan belanghebbende landen haar daartoe de middelen verschaffen en haren oproep beantwoorden.

Er dient bovendien rekening gehouden met de aanzienlijke Belgische belangen die in dit land gevestigd zijn en die door een faillissement van Oostenrijk definitief in gevaar zouden gebracht worden.

Tengevolge der maatregelen tot reglementeering van den wisselhandel, kunnen de Belgische uitvoerders zich thans door hunne Oostenrijksche schuldenaars niet doen betalen. Deze reglementeering dreigt heel den Belgischen uitvoerhandel met bestemming naar Oostenrijk met verlamming te slaan.

Bij gebrek aan deviezen was de Regeering van Weenen er bovendien toe verplicht een moratorium voor zijne buitenlandse schulden uit te vaardigen en inzonderheid den dienst te schorsen der Oostenrijksche schatkistbons, die aan de Belgische houders van titels der vroegere Oostenrijksch-Hongaarsche schuld overhandigd werden.

Om orde te kunnen brengen in hare financiën, om hare buitenlandse verplichtingen te kunnen nakomen en tot het vrije spel der financieele en economische wetten te kunnen terugkeeren, moet de Oostenrijksche Regeering zonder verwijl de leening bekomen die voortvloeit uit het protocol van 15 Juli.

Ten slotte dient niet uit het oog verloren dat, ingeval de onderhandelingen die tot de onderteekening van dit protocol geleid hebben, mislukt waren, Oostenrijk den dienst zijner leening van 1923 had moeten schorsen. De Belgische Regeering die deze laatste leening tot een beloop van 2 t. h. (13 miljoen schilling) gewaarborgd heeft, zou dus verplicht geweest zijn de noodige som voor den dienst van het door haar gegarandeerde deel, op hare begrooing te doen voortkomen.

De door Oostenrijk verkregen nieuwe leening zal dit land in staat stellen zijn verbintenissen na te leven. De schijf van vijf miljoen schilling toegewezen aan België in deze nieuwe leening, spaart aan den Staat elke uitbetaling, die het onvermijdelijk gevolg ware geweest van een stopzetten door Oostenrijk van den dienst zijner schuld 1923-1943.

De tusschenkomst van België zal zich beperken tot een waarborg van goeden afloop inzake den dienst van interest en aflossing der tegenwaarde in Belgische franken, aan de wettelijke goudpariteit, eener effectieve som van vijf miljoen schilling.

De garandeerende Regeeringen zijn in geenen deele hoofdelijk aansprakelijk. De verbintenis van elk hunner strekt zich alleen uit tot het gedeelte der leening door haar te garanderen of te bezorgen op het geheele bedrag der operatie, en geen garandeerende regeering zal kunnen geactionneerd worden voor den dienst of de terugbetaling van een titel der leening die niet begrepen is in de door haar bezorgde of gegarandeerde schijf.

Par suite de la ratification de la France, de la Grande-Bretagne et de l'Italie, le protocole du 15 juillet est entré en vigueur à la date du 31 décembre. Il ne faut cependant pas perdre de vue que la France a mis à son concours une condition : elle n'autorisera l'émission de la tranche de 100 millions qu'elle s'est engagée à garantir que si l'emprunt total atteint 250 millions.

Il résulte de l'exposé ci-dessus que les participations respectives de la France, de la Grande-Bretagne et de l'Italie font un total de 230 millions de schillings.

La réussite finale de l'effort fait en vue du relèvement de l'Autriche dépend donc actuellement du concours que les Puissances secondaires, telles que la Belgique, les Pays-Bas, la Suisse, la Tchécoslovaquie, etc., apporteront à la réalisation de l'emprunt autrichien.

Tels sont les motifs pour lesquels le Gouvernement se croit fondé à proposer aux Chambres l'adoption du projet de loi ci-joint.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre des Finances,

Henri JASPAR.

PROJET DE LOI

ALBERT,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Nos Ministres des Affaires Etrangères et des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Nos Ministres des Affaires Etrangères et des Finances sont chargés de présenter, en Notre Nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER.

Est approuvé le Protocole signé à Genève, le 15 juillet 1932, par les représentants de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Belgique, d'une part, et par ceux de l'Autriche, d'autre part, concernant l'aide financière à fournir au Gouvernement autrichien.

Ten gevolge van de bekrachtiging door Frankrijk, door Groot-Brittannië en door Italië, is het protocol van 15 Juli op datum van 31 December in werking getreden. Er dient evenwel niet uit het oog verloren dat Frankrijk zijn medewerking aan een voorwaarde onderworpen heeft : het zal de uitgifte der schijf van 100 miljoen die het zich verbonden heeft te waarborgen, slechts toelaten ingeval de totale leening 250 miljoen bereikt.

Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de respectieve deelneming van Frankrijk, van Groot-Brittannië en van Italië een totaal bedrag van 230 miljoen schilling uitmaakt.

Het uiteindelijk welgelukken der inspanning gedaan met het oog op den heropbouw van Oostenrijk hangt dus thans af van de medewerking die de tweede rangs mogendheden, zooals België, Nederland, Zwitserland, Tsjechoslowakije, enz., aan de verwezenlijking der Oostenrijksche leening zullen verleenen.

Om deze redenen acht de Regeering zich gerechtigd aan de Kamers de aanneming van het hierbij gevoegd wetsontwerp voor te stellen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Financiën,

Henri JASPAR.

WETSONTWERP

ALBERT,

Koning der Belgen,

Aan allen tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op voorstel van Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Financiën worden gelast in Onzen Naam bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de inhoud volgt :

EERSTE ARTIKEL.

Wordt goedgekeurd het Protocol geteekend te Genève, den 15e Juli 1932, door de vertegenwoordigers van Frankrijk, van Groot-Brittannië, van Italië en van België, eendeels, en door die van Oostenrijk, anderdeels, betreffende de financieele hulp aan de Oostenrijksche Regeering te verleenen.

ARTICLE 2.

Le Gouvernement est autorisé à attacher la garantie de l'Etat, en capital et intérêt à la tranche à émettre en Belgique, de l'emprunt que le Gouvernement fédéral autrichien contractera conformément au Protocole du 15 juillet 1932.

La part d'emprunt à garantir ne pourra excéder la contre-valeur en francs belges, à la parité-or légale, d'une somme effective de cinq millions de schillings autrichiens.

Donné à Bruxelles, le 31 mars 1933.

ALBERT.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre des Finances,

Henri JASPAR.

PROTOCOLE

Préambule

Considérant :

Que le Gouvernement de la République fédérale d'Autriche a adressé une demande de secours à la Société des Nations, à l'effet d'être aidée à maintenir l'œuvre de restauration économique et financière entreprise à la suite de la décision du Conseil de la Société des Nations du 4 octobre 1922 et de la signature des trois Protocoles de la même date;

Que le Gouvernement autrichien affirme à nouveau sa volonté de faire face ponctuellement à toutes ses obligations extérieures;

Que le Gouvernement du Royaume-Uni, le Gouvernement de la République Française et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, sont prêts à apporter une nouvelle aide à l'Autriche à cet effet;

Que les Gouvernements susdits, y compris le Gouvernement autrichien, déclarent fonder cette aide sur le Protocole n° 1, signé à Genève le 4 octobre 1922, avec tous les engagements qu'il comporte : protocole dont les dispositions sont considérées comme étant reproduites ici;

Le Gouvernement du Royaume-Uni, le Gouvernement de la République Française, le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, d'une part, et le Gouvernement de la République fédérale d'Autriche, d'autre part,

ARTIKEL 2.

De Regeering wordt er toe gemachtigd den waarborg van den Staat, in kapitaal en interest, te hechten aan het gedeelte uit te geven in België, van de leening die de Oostenrijksche Bondsregeering zal aangaan, overeenkomstig het Protocol van 15 Juli 1932.

Het te waarborgen deel der leening zal de tegenwaarde in Belgische franken, aan de wettelijke goudpariteit, van eene effectieve som van vijf miljoen Oostenrijksche schillingen niet mogen overschrijden.

Gegeven te Brussel, den 31^e Maart 1933.

ALBERT.

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Financiën,

Henri JASPAR.

PROTOCOL

VERTALING

Inleiding

Overwegende :

Dat de Regeering der Oostenrijksche Bondsrepubliek een verzoek om bijstand tot den Volkenbond gericht heeft, ten einde geholpen te worden in haar pogen tot instandhouding van het werk van economisch en financieel herstel ondernomen naar aanleiding van het besluit van den Volkenbond dd. 4 October 1922 en van de onderteekening der drie Protocollen van denzelfden datum;

Dat de Oostenrijksche Regeering opnieuw haar wil bevestigt om al haar buitenlandse verplichtingen stipt na te komen;

Dat de Regeering van het Vereenigd Koninkrijk, de Regeering der Fransche Republiek en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Italië,

bereid zijn te dien einde een nieuwe hulp aan Oostenrijk te verleen;

Dat de voornoemde Regeeringen, met inbegrip der Oostenrijksche Regeering, verklaren deze hulp te steunen op het Protocol N° 1, onderteekend te Genève op 4 October 1922, met al de verplichtingen die het medebrengt : van welk Protocol de beschikkingen worden beschouwd als zijnde hier overgenomen;

De Regeering van het Vereenigd Koninkrijk, de Regeering der Fransche Republiek, de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Italië en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, eenerzijds, en de Regeering der Oostenrijksche Bondsrepubliek, anderzijds,

Ont arrêté d'un commun accord les dispositions suivantes :

ARTICLE PREMIER.

Afin de faciliter au Gouvernement autrichien l'obtention à l'étranger d'une somme en monnaies étrangères librement et immédiatement disponibles, dont le montant net pourra atteindre la contre-valeur de trois cents millions de schillings autrichiens, calculés à la parité-or légale actuelle, le Gouvernement du Royaume-Uni, le Gouvernement de la République Française, le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges s'engagent à demander sans délai les autorisations exigées éventuellement par leur droit interne, soit pour pouvoir garantir, dans les conditions ci-après définies, en principal ou en intérêts, une part de cet emprunt, soit pour en fournir le montant au Gouvernement autrichien par une autre méthode. En cas d'émission sur leur marché, ils faciliteront l'émission du montant qu'ils auront garanti.

ARTICLE 2.

I) Aucune solidarité ne liera les gouvernements garants. L'engagement de chacun d'eux portera exclusivement sur la part à garantir ou à fournir par lui sur le total de l'opération. Aucun gouvernement garant ne pourra être actionné pour le service ou le remboursement d'un titre de l'emprunt non compris dans la tranche garantie par lui.

En ce qui concerne les tranches émises dans le public, le Gouvernement autrichien sera tenu d'établir, en représentation de chaque tranche nationale, des titres distincts portant nominativement la mention du gouvernement garant.

Toutefois, les différentes tranches nationales ne constituent que les parties d'un seul et même emprunt. Il ne saurait y avoir aucune discrimination de la part du Gouvernement autrichien dans l'exécution de ses obligations au titre des diverses tranches. Le service et le remboursement de l'ensemble de l'emprunt devront être effectués dans des conditions à déterminer par l'obligation générale, entre les mains d'un ou plusieurs mandataires désignés par le Conseil de la Société des Nations, et agissant solidairement.

II) Les Gouvernements participant déclareront au moment de signer le présent Protocole les montants qu'ils s'engagent à garantir ou à fournir.

III) Les frais afférents à l'émission, à la négociation et à la remise de chaque emprunt seront ajoutés au capital de cet emprunt.

IV) L'emprunt sera conclu pour vingt années. Le Gouvernement autrichien se réserve la faculté de rembourser cet emprunt par anticipation, après dix ans, aux conditions qui seront déterminées par le Comité des Etats garants au moment de la conclusion de l'opération. Abstraction faite des rangs de priorité attribués à l'emprunt de 1923-1943 aux crédits de relèvement et à l'emprunt de

Hebben in gemeen overleg de volgende beschikkingen getroffen :

EERSTE ARTIKEL.

Ten einde aan de Oostenrijksche Regeering het verkrijgen in het buitenland te vergemakkelijken eener som in vrijelijk en onmiddellijk beschikbare vreemde munten waarvan het netto bedrag de tegenwaarde zal mogen bereiken van driehonderd miljoen Oostenrijksche schillingen, berekend volgens de huidige wettelijke goudpariteit, gaan de Regeering van het Vereenigd Koninkrijk, de Regeering der Fransche Republiek, de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Italië en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning der Belgen de verplichting aan, onverwijld de eventueel door hun binnenlandsch recht vereischte machtigingen aan te vragen, hetzij om, in de hierna bepaalde voorwaarden, een deel dezer leening, in hoofdsom of in intresten, te kunnen waarborgen, hetzij om het bedrag ervan op een andere wijze aan de Oostenrijksche Regeering te bezorgen. In geval van uitgifte op hunne markt, zullen zij de uitgifte van het door hen gewaarborgde bedrag vergemakkelijken.

ARTIKEL 2.

I) De garandeerende Regeeringen zullen in geen en deele hoofdelijk aansprakelijk zijn. De verbintenis van elk hunner zal zich alleen uitstrekken tot het gedeelte door haar te garanderen of te bezorgen op het geheele bedrag der operatie. Geene garandeerende Regeering zal kunnen geactionneerd worden voor den dienst-of de terugbetaling van een titel der leening, die niet begrepen is in de door haar gegarandeerde schijf.

Wat de onder het publiek uitgegeven schijven betreft, is de Oostenrijksche Regeering verplicht, ter vertegenwoordiging der schijf van elk land, afzonderlijke titels op te maken waarin de garandeerende Regeering bij naam vermeld wordt.

Evenwel maken de schijven der verschillende landen slechts de deelen van een en dezelfde leening uit. Er mag geen onderscheid gemaakt worden door de Oostenrijksche Regeering in de uitvoering harer verbintenissen ten opzichte der verschillende schijven. De dienst en de terugbetaling der geheele leening zullen, onder voorwaarden, vast te stellen door de algemeene obligatie, moeten geschieden in de handen van een of meer lasthebbers benoemd door den Raad van den Volkenbond en handelend op solidaire wijze.

II) De deelnemende Regeeringen zullen, bij het onderteekenen van onderhavig Protocol, verklaren welke bedragen zij zich verbinden te waarborgen of te bezorgen.

III) De kosten verbonden aan de uitgifte, de verhandeling en de afgifte van elke leening zullen bij het kapitaal dezer leening gevraagd worden.

IV) De leening wordt gesloten voor twintig jaar. De Oostenrijksche Regeering behoudt zich het recht voor de leening, na tien jaar, bij vervroeging, terug te betalen onder de voorwaarden die bij het sluiten der operatie door het Comité der garandeerende Staten vastgesteld zullen worden. Afgezien van den voorrang toegekend aan de leening 1923-1943, aan de herstelcredieten en aan de leening

1930, le système des gages affectés à l'emprunt de 1923-1943 est étendu au présent emprunt. Les modalités de cette extension seront réglées dans l'obligation générale. Le service des intérêts du présent emprunt et son remboursement en principal seront exempts de tous impôts, droits ou charges, présents ou futurs, institués au profit de l'Etat autrichien ou de toute autre autorité autrichienne.

V) Les conditions de l'émission (taux d'intérêt, frais, prix d'émission, la forme que revêtira la garantie, etc.) seront soumises, pour approbation, au Comité des Etats garants institué par le Protocole autrichien n° II du 4 octobre 1922 ou aux personnes désignées par ce Comité; le Président du Comité financier approuvera de même les termes de toute référence à la Société des Nations, dans les prospectus d'émission. Les Gouvernements qui ont signé le présent Protocole sans être parties au Protocole autrichien n° II du 4 octobre 1922 seront invités à envoyer des représentants au Comité des Etats garants.

ARTICLE 3.

Le produit de l'opération sera utilisé par le Gouvernement autrichien aux fins définies à l'annexe I, d'accord, suivant le cas, avec le représentant de la Société des Nations, ou le conseiller, auprès de la Banque nationale visés à l'article 7.

ARTICLE 4.

Le Gouvernement autrichien s'engage à prendre les mesures nécessaires pour rétablir sans délai et maintenir un complet équilibre entre les recettes et les dépenses de l'Etat; il s'engage de même à prendre toutes les mesures nécessaires pour rétablir sans délai l'équilibre financier des Chemins de fer de l'Etat autrichien et, notamment, à exécuter le programme de réformes budgétaires et financières arrêté à l'annexe II.

ARTICLE 5.

La politique monétaire de l'Autriche se proposera d'abolir, dans un délai aussi bref que possible et sous les sauvegardes nécessaires, l'écart existant entre la valeur du schilling à l'intérieur et à l'étranger et sera, par conséquent, orientée vers la suppression progressive du contrôle actuellement imposé aux opérations de change et, par tant, des entraves aux échanges internationaux.

ARTICLE 6.

I) Il est convenu que le règlement de la question de la Creditanstalt doit faire partie du programme de réformes financières qui font l'objet du présent Protocole.

II) Le Gouvernement autrichien fera sans délai tous ses

1930, wordt het stelsel der panden verbonden aan de leening 1923-1924, tot onderhavige leening uitgebreid. De modaliteiten dezer uitbreiding zullen in de algemeene obligatie geregeld worden. De betaling der interesten van onderhavige leening en de terugbetaling der hoofdsom er van zullen vrijgesteld zijn van alle tegenwoordige of toekomstende belastingen, rechten of lasten, ingesteld ten bate van den Oostenrijkschen Staat of van elke andere Oostenrijksche overheid.

V) De voorwaarden der uitgifte (interestvoet, kosten, prijs van uitgifte, de vorm van den waarborg, enz.) zullen voor goedkeuring onderworpen worden aan het Comité der garandeerende Staten ingesteld door het Oostenrijksche Protocol N° II van 4 October 1922 of aan de door dit Comité aangestelde personen; de Voorzitter van het Financieel Comité zal evenzoo zijn goedkeuring moeten hechten aan de bewoordingen van elke referentie naar den Volkenbond opgenomen in de prospectussen der uitgifte. De Regeeringen die onderhavig Protocol geteekend hebben zonder partij te zijn bij het Oostenrijksche Protocol N° II van 4 October 1922, zullen verzocht worden vertegenwoordigers naar het Comité der garandeerende Staten af te vaardigen.

ARTIKEL 3.

De opbrengst der operatie zal door de Oostenrijksche Regeering gebruikt worden tot de in bijlage I bepaalde doeleinden, in overleg, volgens het geval, met den vertegenwoordiger van den Volkenbond of met den raadsman bij de Nationale Bank, beiden bedoeld in artikel 7.

ARTIKEL 4.

De Oostenrijksche Regeering gaat de verplichting aan, de noodige maatregelen te nemen ten einde onverwijld een volledig evenwicht tusschen de ontvangsten en de uitgaven van den Staat te herstellen en dit te behouden; zij gaat eveneens de verplichting aan, al de noodige maatregelen te treffen ten einde onverwijld het financieel evenwicht der Spoorwegen van den Oostenrijkschen Staat te herstellen en, inzonderheid, het in bijlage II vastgestelde programma van budgetaire en financieele hervormingen uit te voeren.

ARTIKEL 5.

De muntpolitiek van Oostenrijk zal zich ten doel stellen, zoo spoedig mogelijk en onder de noodige waarborgen, het verschil te doen verdwijnen dat bestaat tusschen de waarde van den schilling in het binnenland en in het buitenland en zal, bijgevolg, aansturen op de geleidelijke afschaffing van het toezicht waaraan de wissel-operaties thans onderworpen zijn en, derhalve, van de belemmeringen die het internationaal ruilverkeer in den weg staan.

ARTIKEL 6.

I) Het is verstaan dat de regeling der kwestie van de Creditanstalt deel moet uitmaken van het programma van financieele hervormingen die het voorwerp uitmaken van het onderhavige Protocol.

II) De Oostenrijksche Regeering zal onverwijld al haar

efforts pour conclure un accord avec les créanciers étrangers de la Creditanstalt, accord qui devra tenir compte de la nécessité d'éviter qu'une pression excessive ne s'exerce sur le schilling.

III) Le Gouvernement autrichien s'engage à régler la dette de la Creditanstalt envers la Banque Nationale et à émettre dans un délai aussi bref que possible un ou plusieurs emprunts intérieurs dont le produit total ne sera pas inférieur à 200 millions de schillings et sera affecté au remboursement partiel de la dette de l'Etat à la Banque Nationale.

ARTICLE 7.

Le Gouvernement autrichien demandera au Conseil de la Société des Nations de nommer un représentant de la Société des Nations et de désigner un conseiller auprès de la Banque nationale d'Autriche, en vue de continuer la collaboration envisagée par les déclarations que le Chancelier fédéral d'Autriche a faites en septembre 1931, ainsi que par les dispositions du présent Protocole et de ses annexes.

ARTICLE 8.

Le Comité des Etats garants continuera à exercer ses fonctions jusqu'au remboursement intégral de l'emprunt prévu par le présent Protocole.

ARTICLE 9.

I) Toutes les décisions que le Conseil de la Société des Nations pourrait avoir à prendre en vertu du présent Protocole seront prises à la majorité des voix.

II) Tout différend portant sur l'interprétation du présent Protocole sera réglé par le Conseil statuant à la majorité des voix.

ARTICLE 10.

I) Le présent Protocole, dont le texte français et le texte anglais font également foi, restera ouvert à la signature de tous les Etats qui voudront y adhérer. Le protocole sera ratifié et les instruments de ratification seront déposés au Secrétariat de la Société des Nations.

II) Le présent Protocole sera approuvé par le Conseil de la Société des Nations. Il entrera en vigueur pour les gouvernements qui l'auront ratifié dès que les instruments de ratification de l'Autriche, du Royaume-Uni, de la France et de l'Italie auront été déposés. Pour que le présent Protocole puisse entrer en vigueur, les ratifications des Etats ci-dessus mentionnés devront être déposées au plus tard le 31 décembre 1932. Il entrera en vigueur pour chacun des autres gouvernements signataires à la date du dépôt de la ratification.

krachten inspannen ten einde met de vreemde schuldeisers van de Creditanstalt een akkoord te sluiten dat zal moeten rekening houden met de noodzakelijkheid te vermijden dat eene overdreven drukking op den schilling zou worden uitgeoefend.

III) De Oostenrijksche Regeering gaat de verplichting aan, de schuld van de Creditanstalt tegenover de Nationale Bank te regelen, en zoo spoedig mogelijk een of meer binnenlandsche leeningen uit te geven, waarvan de totale opbrengst niet lager zal zijn dan 200 miljoen schillingen en gebruikt zal worden tot gedeeltelijke terugbetaling der schuld van den Staat aan de Nationale Bank.

ARTIKEL 7.

De Oostenrijksche Regeering zal aan den Raad van den Volkenbond vragen een vertegenwoordiger van den Volkenbond te benoemen en een raadsman bij de Nationale Bank van Oostenrijk aan te stellen, ten einde de medewerking voort te zetten beoogd door de verklaringen die de Bonds-kanselier van Oostenrijk in September 1931 heeft afgelegd, alsmede door de beschikkingen van het onderhavige Protocol en van zijne bijlagen.

ARTIKEL 8.

Het Comité der garandeerende Staten zal voortgaan zijn ambt uit te oefenen tot de volledige terugbetaling van de door onderhavig Protocol voorziene lening.

ARTIKEL 9.

I) Alle beslissingen die de Raad van den Volkenbond eventueel zou te nemen hebben krachtens onderhavig Protocol, zullen met meerderheid van stemmen genomen worden.

II) Elk geschil betreffende de uitlegging van onderhavig Protocol zal geregeld worden door den Raad, die bij meerderheid van stemmen zal beslissen.

ARTIKEL 10.

I) Onderhavig Protocol, waarvan de Fransche en de Engelsche tekst beide rechtsgeldig zijn, zal open blijven ter onderteekening door al de Staten die tot hetzelfde willen toetreden. Het Protocol zal bekrachtigd worden en de akten van bekrachtiging zullen op het Secretariaat van den Volkenbond nedergelegd worden.

II) Onderhavig Protocol zal door den Raad van den Volkenbond goedgekeurd worden. Het zal in werking treden, voor de Regeeringen die het bekrachtigd zullen hebben, zoodra de akten van bekrachtiging van Oostenrijk, van het Vereenigd Koninkrijk, van Frankrijk en van Italië nedergelegd zullen zijn. Opdat onderhavig Protocol van kracht kunne worden, moeten de bekrachtigingen van bovenvermelde Staten ten laatste op 31 December 1932 nedergelegd zijn. Het zal voor elk der andere onderteekende Regeeringen in werking treden op den datum van de nederlegging der bekrachtiging.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le 15 juillet mil neuf cent trente-deux, en un seul exemplaire qui sera déposé au Secrétariat de la Société des Nations.

SIMON, M. P.
MASSIGLI, M. P.
SCIALOJA, M. P.
LE JEUNE DE MUNSBACH, M. P.
PFLUGL, M. P.

Ter oorkonde waarvan de behoorlijk te dien einde gemachtigde ondergetekenden hun handteekening op dit Protocol gesteld hebben.

Gedaan te Genève, den 15e Juli negentienhonderd twee en dertig, in een enkel exemplaar, dat op het Secretariaat van den Volkenbond zal nedergelegd worden.

SIMON, M. P.
MASSIGLI, M. P.
SCIALOJA, M. P.
LE JEUNE DE MUNSBACH, M. P.
PFLUGL, M. P.